

Luk Van Canneyt gaat wijlen vader Juul achterna gaan inzake rechtvaardigheid en sociale inzet

Vaarwel aan politieke draaimolens

Snapshot doet denken aan een volkse tune over 't Nukkerland : „k En an Brèènienghe voe oaltied m'n herte verpand, an z'n dunen en ook an z'n polderland ; de Brèèniengsche Blekkers zitten diep in m'n gemoed, die bergketen in vulle zunnegloed !” Van die harteklop is Luk Van Canneyt waanzinnig bezeten. Hij, 800-meter-loper, verwoordt dat niet alleen met klank en keel, maar met regelmatige oefenrennen door en langs de duinen. Luk heeft natuurlijk zijn menselijke, zeg maar huiselijke kant. Hoofdfiguur hierin is Hilde Simoen, persoonlijkheid die hij ooit van de Steense Hoge Barriere weghaalde. Is zij wat meer gesloten dan manlief, dan gaf zij zich destijds toch ook totaal voor Hermes Volleybal. „Hilde is een schitterende vrouw !”, zo maakt Luk de 'complimenterie' volledig. Naar kinderen toe vervolledigt het gezin zich aldus : Kim (19) loopt 400 en 800 meter en klopte al vaders tijden van weleer ; Ruben (17) is een spurter die titels haalde over de 100 en 200 m. ; dochter Yana (12) houdt net als moeder van volleybal.

Er was een tijd dat de Bredense meesterkleermaker Juul Van Canneyt een toonaangevende middenstander was, 20 jaar NCMV-gewestvoorzitter en in 1974 tot CVP-senator verkozen. Jammergenoeg velde een hartstilstand hem in de kerstmaand 1979. Jongste zoon Luk, toen 23, zou zich een jaar later eveneens voor de medemens inzetten. Hij trad toe tot het CVP-bestuur waar een paar niet overheen te kijken kleppers voor sfeer en doelwitten zorgden: Achiel Vandenabeele, profiel van rechtlijnigheid en gezag; Dries Vermeesch, verpersoonlijking van intelligentie en recht op het doel afgaan... hierbij nooit de kwinkslag veronachtzamd. Wat ook, Juuls jongsten zou zich net als vader 20 jaar inzetten voor de CVP: op zeker ogenblik tot arrondissementeel voorzitter verkozen, bleef hij dit tot vorige vrijdag 16 maart. Luk was in Bredene 12 jaar oppositiedlid onder burgemeester Willy Vanhooren. Politieke draaimolen waar Luk Van Canneyt het vandaag zo niet meer ziet zitten: begin 2001 stapte hij uit de Bredense gemeenteraad en liet hij het arrondissementeel CVP-voorzitterschap voor wat het is. „Nadat ik 20 jaar mijn botten afdraaide voor de CVP meende ik in aanmerking te mogen komen als lijsttrekker voor de provincieraad. Hilde Veulemans kreeg evenwel de plaats. Meer wens ik daar niet over te zeggen...”

Het gezin Juul en Eulalie Van Canneyt-Huyghebaert woonde in de Dorpsstraat op 100 meter van de kerk van Bredene-dorp. Er waren drie kinderen Marc, Kristine en Luk.

neer de joviaalste Oostendenaar bij ons thuis een kostuum kwam passen...”

— **Hoe herinner jij je vader?**

— **Luk:** „Als een man die een enorme strijd voerde voor statuut en pensioen van de zelfstandigen, die gewoon op straat stonden wanneer ze ziek vielen of geen werk meer hadden. Pa zei evenwel dat het toch zo moeilijk was om bij middenstanders solidaire intenties aan te kweken. Het zit mordicus in hun commerçantenmentaliteit gebakken, dat een zelfstandige ten alle tijde zelf zijn plan moet trekken.”

— **Juul rooide het goed met Dries Vemeesch...**

— **Luk:** „Naar karakter toe kwamen ze zeer goed overeen. Naderhand werd Dries het slachtoffer van een paar zaken, waar hij absoluut niet verantwoordelijk voor was. Dingen waarvoor hij nog altijd zijn

eerste veroordeling moet krijgen. Het ergste was wel dat een aantal *zogezegde* vrienden hem lieten vallen als een baksteen. Iets wat hij niet verdiende na alles wat hij voor stad en middenstand heeft gedaan. Om het maar niet te hebben over eigen trawanten die duidelijk met woorden of houding zeiden: *Dries, we jeunen je de burgemeesterssjerp niet...*”

In zijn kindertijd volgde Luk Van Canneyt les in de dorpschool van Bredene. Waar wiskunde en muziek hem niet lagen, bleken declamatie en schrijven het heel best te doen. „Ik had ooit van mijn dooppeter een grote poppenkast gekregen. Daar ik veel boekjes las, plukte ik uit die verhaaltjes poppenkastfiguurtjes... die ik op het minipodiumje levend maakte. Ik was toen hooguit negen of tien jaar oud.”

— **En het echte toneelven?**

— **Luk:** „Sedert een tiental jaar duik ik eveneens het gewone toneelven binnen, bij de Bredense *Klisse*. Ik heb thans de hoofdrol in een heel

Middenstanders aten van solidariteit weinig kaas...

„Pa had een enorme beroepsfierheid. Ik zie hem nog zitten, in kleermakerszit, op de ateliertafel kostuums naaiend. Burgemeester Piers was een beste klant, want voor Lange Jans dubbele meter was geen confectie weggelegd. 't Was telkens een evenement wan-

mooi stuk, „De eenzame moordenaar”. Eigenlijk een huurmoordenaar, hahaha...”

„Sport en Landscouts mijn opperste jeugdgenoege!”

„Als je in mijn tijd college liep, dan was de kans groot dat je benaderd werd om je stappen naar Hermes te wenden, sporttempel van clericus Jos Verhelle. Ik sloot aan op mijn 12de.”

— **Welke disciplines trokken je aan?**

— **Luk:** „Wegens mijn zwaar gestel er niet voor bestemd, ben ik toch met de met hindernissen opgejutte cross begonnen. In de modder ging ik bijna niet vooruit, in tegenstelling tot de echte crossers met hun poppenfiguurtje. Trainen was in die dagen mijn le-

ven, tot drie keer per week. Ik was een goede middelmoet. Op de piste waren de 400 en 800 meter mijn beste afstanden. Provinciaal haalde ik ooit een derde plaats.”

— **Hermes' enige, echte Jos Verhelle...**

— **Luk:** „Ik interviewde hem ooit eens. Een man met de Olympische gedachte, alsmede een geestelijke die durfde vloeken als hij het nodig vond. Een non-conformist die, ongeacht zijn priesterschap, zijn eigen weg ging. Hij kon over alles meespreken. Of het Edith Piaff, Gilbert Bécaud of andere artistiekeling uit het vaak bizarre platencircuit betrof...”

— **Van je 12de tot je 23ste bij de Bredense Landscouts...**

— **Luk:** „Ik was bij de oprichting in 1968, was toen 12 jaar en peddelde naar de duinen om er als welp dienstvaardig te zijn. Het was vooral het openluchtlevens dat mij aantrok en ja... ook het avontuurlijke dat van achter zoveel hoeken en kanten een knipoog trok!”

— **Wat was er dan wel zo opwindend aan?**

— **Luk:** „Man, je moet het meegemaakt hebben hoe we met of zonder touwen op palen en ik weet niet wat krogen, ravotten en met patrouilles van zes man marcheerden alsof ons leven er vanaf hing. Godnoot, weet je wat het is als schacht van 13 of 14 jaar op tentenkamp te gaan en er, potje kokend, 14 dagen lang voor je eigen *fricot* te zorgen.”

— **Scouts... staat dit niet vaak voor risico's?**

— **Luk:** „Ik geef toe dat ik toendertijd als leider aleens iets te veel risico's, zoals bij een avondspel gasten de straat opsturen, nam. Toegegeven dat er toen wel veel minder verkeer was. Weet je dat ik ooit door een boer bijna werd doodgeschoten. In de Zandstraat, achter de Bredense campings, belde ik in een telefooncel naar vader. Ik had een lange mantel aan, dus op zicht een halve gangster. Bewuste boer had dit gezien en hield zijn karabijn schietensklaar. Ik

riep hem toe de zoon van Juul Van Canneyt te zijn... en redde aldus mijn eigen leven...”

— **Hoe wist jij jongeren te motiveren?**

— **Luk:** „Door zelf veel inzet te vertonen. We kwamen wekelijks bijeen en bereidden de vergaderingen grondig voor. We lieten de kereltjes dingen doen die ze niet gewoond waren te doen en planden daarbij *ieder-weer-activiteiten*, om niet met de mond vol tanden te staan wanneer 's Herens hemeldak er maar bekwakt uitzag.”

— **Vanuit Landscouts 't grote leven ingegaan...**

— **Luk:** „Ik denk dat ik vanuit de padvinders het ritme voor mijn leraarsberoep heb gevonden. Je weet wel, het omgaan met jonge gasten. Vergeet niet dat ik al op mijn 15de scoutsleider werd.”

Zakkenvullers en standen besmeuren politiek...

Politiek kreeg Luk Van Canneyt met de papepel binnen. „Ik plakte mijn eerste affiche voor katholieke Gaston Eyskens... toen ik amper zes lentes jong was.”

— **Waarom haakt 'voorbestemde' dan plots af?**

— **Luk:** „In Bredene haakte ik vorige 1 januari af, niettegenstaande ik herkozen was. Dat de CVP ooit nog in de toeristische strook van polder en duinen terug in de meerderheid geraakt, zal wel niet meer in mijn tijd zijn. Daarbij staan jonge gasten *terecht* te trappe-len.”

— **Je gaf geen antwoord waarom je opstapte...**

— **Luk:** „Ik ben negen jaar arrondissementeel CVP-voorzitter geweest, waarvoor ik zeer veel heb gedaan. In het begin voel je zoiets aan als een

hobby, die na verloop van tijd vrij vlug de kleur van liefhebberij verliest. Naast mijn leeraarsberoep waar ik mijn boeterham mee verdien, werd ik volledige opgeslorpt door het vrijwilligerswerk waar ik dagdagelijks mee bezig was. Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat."

— **Komt nu de echte reden?**

— **Luk :** „Toen vorig jaar benevens de parlementsverkiezingen eveneens de lijsten voor de provincieraad dienden gemaakt, had ik gehoopt — bij het afhaken van Emilienne Vercruysse — als lijsttrekker te worden aangeduid. Bij de CVP zitten we evenwel met een heel ingewikkelde partijstructuur — die het anders beweert, is niet eerlijk — waarbij de *standen* een primordiale rol spelen bij de lijstvorming. Wie iets kan pakken, pakt... want ze zullen het zeker niet in je schoot werpen omdat je het

sowieso verdient. Daarin ben ik dus zeer ontgoocheld geweest. Ik ben niet rancuneus wegens de gestelde feiten."

— **Een eerder gedwongen afgang...**

— **Luk :** „Bij de socialisten is zoiets blijkbaar niet mogelijk. Willy Vanhooren, burgemeester van Bredene, liet zich hieromtrent eens aldus uit: *wij, mandatarissen, doen aan personeelsengagement en duiden aan wie daar en daar thuis hoort*. Bij ons, CVP, ligt dat helemaal anders. Noem het standsgebonden, met alle rivaliserende invloeden vandien..."

— **Jouw dag van morgen?**

— **Luk :** „Hoe dan ook, vanuit mijn relatief jonge 44 lentes vertrekkend, moet 2001 dan maar het magisch getal zijn dat me zal zeggen hoe ik voortaan mijn leven zal inrichten. Want ook bezijden de politiek schijnt nog altijd de zon!"

Jongeren vranker in taalgebruik

Het verschil tussen onze studententijd en de schoolgaande jongeren vandaag? Volgens Luk Van Canneyt een duidelijk verschil, maar daarom niet altijd in slechte zin: „Jongeren zijn thans spontaner en mondiger. Ze zijn bloter in hun taalgebruik, zonder daarom van Mieke Vogels' lullekut aktes van geloof, hoop en liefde te maken...”

„Ik denk dat de minister het thema verkeerd inschat”, aldus leraar Luk Van Canneyt. „Zelf ben ik niet bevroren van natuur, maar sta als opvoeder niet achter het taalgebruik dat de overheid propageert. Het gaat nog altijd om te schone menselijke organen. Ik geef les aan 13-jarigen en kreeg dienaangaande vraag noch interpretatie ten gehore. Ik heb de indruk dat men ermee lacht. Loopt Mieke Vogels *ruige* Brusselmans niet wat achterna? Men gaat hedendaagse jongeren toch geen platte attitudes aanschrijven zeker...”

Vrijlaten van cannabis

Luk geeft toe een verschrikkelijke antiroker te zijn en kan er dan ook niet inkomen dat men van hogerhand het roken van cannabis niet erger vindt dan het inhaleren van een sigaret. „Als dat waar zou zijn (? ? ?) dan is het toch nog altijd even gevaarlijk. Iets wat de gemeenschap nog altijd miljoenen kost voor de zovelen die door een overdaad aan nicotine ziek en zuchtig worden. Het vrijlaten van cannabis vind ik absoluut misdadig.”

Luk herinnert wat televisie en andere media vrijgaven: schrijnende getuigenissen van moeders over hun kinderen, bij wie een vaak niet te beschrijven drugverslaving begon met zo'n onnozel henneppeukje. „De overheid stuurt erop aan cannabis uit de illegaliteit te halen en aldus de handel te beperken. Maar de maffiabende zal men toch nooit ofte nimmer klein krijgen.”

Carnavalteneur in het onderwijs

Leven we niet in een tijd dat al wie poten en hoorns heeft, de straat opgaat met boembas, trompet en fluit. Wordt de werkelijkheid daardoor niet een beetje in het belachelijke getrokken?

„Ik heb dit jaar al drie dagen met volle overtuiging meegestaakt en zelfs in Brussel betoogd. Omdat ik ervan overtuigd ben dat het beroep van leraar ondergewaardeerd wordt”, repliceert Luk Van Canneyt.

En die carnavalsfeer... Luk Van Canneyt: „Volgens mij miskomt ambiance een staking niet. Wat inzonder het onderwijs betreft graag een paar waarheden op een rij. Het is sedert 1994 geleden dat er nog een loonsverhoging kwam. Ook bij ons wreet de almaar stijgende levenslijn aan de gespaarde centjes. Het onderwijs is de kweekschool van wat morgen de toekomst van het land zal zijn. Veel mensen in het bankwezen, die niet langer studeerden dan mensen uit het onderwijs, hebben een beduidend hoger scorende loonfiche. Hetgeen het gezin vroeger opving... wordt vandaag veelal in de schoenen van de school geschoven: het gezin heeft geen tijd meer, nu de beide partners stevast allebei gaan werken... en het feuilleton om 20 u. begint!”

Strandwandeling van aan het militair hospitaal tot in Blankenbergse

Blote konten mogen wandelroute niet fnuiken

Als we het over het in de lucht hangende Bredense naaktstrand hebben, valt Luk Van Canneyt niet achterover: „Wie neemt er nu nog aanstoot aan naakt? Als je de televisie aanzet rollen de blote borsten zó in je schoot. Staan de mannen niet piemelnaakt op de covers van boekjes? Wie zich ergert aan een naaktstrand, die moet er maar niet passeren!”

Luk Van Canneyt vertelt evenwel over de prachtige strandlijn van 3,4 km die Bredene rijk is. Je kunt zowaar van aan het vroegere militaire hospitaal via de golfbreker

van Wenduine tot aan de Blankenbergse havengeul wandelen door duinen en op het strand. Superfantastisch voor wie van 't zèetje houdt!

— **Luk**: „We zouden evenwel zeker protesteren wanneer men het naaktengetto met panelen zou afsluiten. Dát niet hé! We willen nog altijd ongestoord onze duinenwandeling kunnen maken. Naakt of geen naakt, men mag daarvoor een stuk strand niet monopoliseren. Als sommigen in hun blote kont willen lopen,

dan moeten ze die toevallige kijkers er maar bijnemen! Gedomme...”

— **Hoe doet men het in Holland?**

— **Luk**: „Daar duidt een plakkaat begin en einde van de naaktzone aan. Opdat je niet zou verschieten als je passeert. Het zal wel zijn zoals in het begin van de monikini zeker, toen er nogalwat voyeurs op hun teentoppen stonden te gluren naar de blote borstjes!”